

JOSIP BEPO MIROŠEVIĆ

Pedagog zlatne ere i ideja

Festival, pa i ovaj splitski, živi od svojih hitova, od skladateljskih invencija, od pjevačkih zvijezda, od glamura i šušura... Postoje i izuzetci među onima koje veličamo slaveći glazbu, među onima kojima se klanjamo, kojima ovakvim sitnicama nastojimo zahvaliti za učinjeno, za ono što su udijelili festivalu. Makar i ne bio skladatelj u prvom planu, profesor Josip Bepo Mirošević (1933. - 2010.), glazbenik, pedagog, publicist, kritičar..., ostavio je najupečatljiviji trag na Splitskom festivalu i svakako je jedan od ključnih ljudi u njegovoj afirmaciji. Kao njegov čelni čovjek desetljećima je splitski festival držao svjetskim lakoglazbenim događajem, atrakcijom, formirajući specifični melosni idiom prihvatljiv i razumljiv izvan lokalnih okvira. Vezano za festival, ali i šire bio je jedan od utemeljitelja i promicatelja glazbenog obrazovanja u Splitu, a između ostalog i osnivač glazbenog odjela Umjetničke akademije. U čemu je bila tajna Miroševićeva glazbenog patenta, pa time i zlatne ere Splita? Vrijedi se kao testamenta i danas sjetiti njegovih riječi što je tražio i što se tražilo od Splita?

:“S muzikom će i sreća biti cjelovitija, a tuga lakša, radost radosnija, žalost dostojanstvom ublažena. S pjesmom će i ljubav biti punija, zanosom oplemenjena, iskrenošću ponesena, čovjeku potrebija. Festival je gradu Splitu dao glazbeni oreol, obogatio ga i oplemenio novim vrijednostima i vizijama humanizma.“ Ostat će ipak u sjeni društveno-pedagoškog rada na Prokurativama njegov zamjetan ali nedovoljno valoriziran skladateljski opus koji obuhvaća naslove s područja vokalne, zborske i klapske glazbe, te instrumentalne, one napisane za glasovir i komorne sastave. Mirošević je imao senzibilitet za teatarsku glazbu, posebne sklonosti gajio je prema lutkarskom kazalištu, no splitski je festival bio i ostao njegov cresscendo. „Pjesma morem ozvučena, lažinom omirisana, sjetom zasjenjena, radošću namirisana, pjesma bliska čovjeku. Vama namijenjena. Zbog nje i traju naša nastojanja, upornost ima smisla, želje rastu, a očekivanja hrabre“, govorio je Mirošević. Hvala vam profesore što ste festivalsko kormilo držali čvrsto i sigurno tolika ljeta, što ste umjeli prepoznati pjesmu, ovu narodsku koju i danas pjevamo.